

Beyazperdede 4 Kadın

Neden? Hayatımın en yoğun duyguları yaşadığım anlarında hep bu soruyu sordum. Bir günde 3 sınava girip bitmiş halde kendimi yatağa atıp uyumadan önceki son düşüncelerim ; “Neden bu okuldayım ki, neden bu kadar özveri?” oldu ya da kız arkadaşım beni terkettiği gece sarhoşken aynı soru döküldü ağızımdan “ Neden bu kadar sevdim ki?” Neden’ler hayatımdan hiç çıkmadı. Ben sormaya devam ettim yine de. “ Neden sinema?”. Her sorunun cevabını cümlelerle bulamadım ama bazı şeylerin varlığı cevap oldu, tatmin etti beni. Beyazperdede 4 kadın...

Hayat (Hayat Var)

13 yaşında. Onu tanıdığımdan beri hem de. Her gördüğümde aynı hayat yükünü aynı güçle çeken bu kız yaşamın çirkinlikleriyle yeni tanışmaya başladı. Kopya çekmeyi yeni öğrendi bu yüzden herseferinde yakalanıyor, öğretmeni sınıfın ortasında rencide ediyor Hayat’ı. Utanmak nedir öğreniyor. İlgisizliği, ayaklarının üstünde durmanın zorluğunu, kadınlığı(!) öğrenmeye başladı. Annesinden, sözüm ona idealist öğretmeni ve müdüründen, mahallesinde ki bakkaldan ve dedesinden. Hepsi birşeyler öğretiyorlar Hayat’a. Babasından ve “o çocuk”tan da elbette. Babası balıkçı, Hayat’ın gördüğü ya da babasının ona göstermek istediği kadarıyla. Babası da kendi hayatını yaşamaya çalışıyor belli, çok kızmıyor o yüzden. O daha çok annesine kızgın. Hayat’ı bu kadar hayatının dışına atmasına gerek yoktu. Dedesi zaten bir yük olmaktan ibaret. Hergün babasının teknesiyle okula gidiyor. İnsanların arasında yaşadıkları için, çocuk olmalarına rağmen Hayat’tan daha insansı sınıf arkadaşlarının arasında sırasına oturuyor. Hayat parlıyor aralarında çünkü dünyaya ilk gelen insan kadar sade; ruhu diğer insanların ruhuna dokunmadı henüz. İyiliğe iyilikle karşılık verildiği dünyada o kötülüğe iyilikle karşılık veriyor. Çantasında ki büyük bedeller karşılığı aldığı abur cuburları sınıfa dağıtıyor. Hergün onlar yüzünden rencide olduğu, azar işittiği, tokat yediği sınıfa. Ama hayat işte, zaman aktıkça, daha da yaşadıkça O da insanlaşıyor. Çocukluğun ona verdiği güzellikler son demlerine varıyor. Ne olduğunu bilmese de ne olduğunu anlıyor.

En sonunda hayat Hayat'a son kıyağını geçiyor ve o çocukla tanışıyor. Hayat onun için kurulu herşeyi yıkıyor ve o çocukla birlikte Aytmatov'un Cemile'sinin gittiği yere gidiyor. Ve hissediyor hâlâ hayat var.

Pauline (Heavenly Creatures)

Pauline, Yeni Zelanda'nın bir şehrinde banliyöde yaşıyor. Tanrın'nın insan ırkına verdiği en büyük cezanın en ateşli zamanlarında. Bir ergen. Ailesini hiç beğenmiyor herşey gözüne batıyor. Sınıfındaki tüm o sıradan kızlardan tiksiniyor. Ona göre yaşanması gereken yaşam bu değil.

Birgün sınıfa İngiltere'den bir kız geliyor, sınıfındakiler yetmiyormuş gibi Juliet. Sürekli gülen, neşe saçan bu kızda birşeyler buluyor Pauline, diğerlerinde olmayan farklı bir şey. Birbirlerinin hayatlarına girdikçe daha da buluyorlar birbirlerini ve dış dünya gittikçe daralıyor onlar için.

Pauline'in kendi çemberi dışına attığı ilk şey ailesi ve onların yaşam tarzı oluyor. Juliet'in zengin, asil yaşamlarının yanında kendi ailesinin köylü yaşamını ve köylü kafasını, kendinden tamamen sökmek istiyor Pauline.

Juliet'le birlikte kendi dünyalarını kuruyorlar. Her yönüyle, artık dışarıda bıraktıkları şeyler aileleri, okullarıyla sınırlı kalmıyor, dünyanın tüm gerçekliğini siliyorlar. Tamamen istedikleri yaşamı yaşıyorlar. Dış dünyanın hiçbir sorunu onlara değmiyor ve Pauline mutlu.

Dünyayı sildikleri gibi dünya onları silmiyor ve Juliet hastalanıp yatağa düşüyor. İyileşmek bilmeyince zengin ailesi onu Güney Afrika'ya göndermeyi planlıyor. Pauline ve Juliet için üzülecek bir şey yok çünkü birlikte olduktan sonra hiçbir yerin hiçbir yerden farkı yok. Fakat tamamen unuttuğu bir gerçek dünyalarına saplanıyor. Pauline'in annesi onun Güney Afrika'ya gitmesine izin vermiyor.

Ve kendi kurdukları dünyadan gerçek dünyaya düşmeleri kahredici ve kanlı bir şekilde oluyor.

Yönetmen Peter Jackson'ın tanımıyla "canileri olmayan bir cinayet öyküsü" yaşıyor ve Pauline Juliet'le birlikte annesini öldürüyor.

Helena (Zahrada)

Helena hakkında hiçbir insan uzun şeyler söyleyemez. Duru, güzel, başka bir alemde gelme. Jakub orta yaşlara yaklaşmış bir öğretmen. Hayatında kim varsa, hayatta ne yapıyorsa bıkmış, sıkılmış. Değiştirmek istiyor herşeyi. Dedesinin eski zamanlarda yaptırdığı büyük bir bahçe içindeki köy evine yerleşiyor. Hayat burda başka işliyor, Jean-Jaque Rousseau'nun ruhuna bürünmüş bir adam, keşiş çoban, dedesinin tersten yazılmış not defteri... Önceki yaşamından tamamen ayrı öğeler kaplıyor hayatını.

Sonra onunla karşılaşılıyor, kutsal bakire Helena. Helena kendi varlığıyla mucizeler yaratıyor. Jakub'a doğanın sırrını gösteriyor. Karıncaların iyileştirme gücünü, doğadaki saf mutluluğu, huzuru.

Hayatımıza hiç girmemiş olmasından dolayı eksikliğini farkına varamadığımız türden bir mistik güzel Helena...Son mucizesini gerçekleştiriyor ve en sonunda herşey olması gerektiği şekliyle sona eriyor.

Valentine (Trois Couleurs: Rouge)

Yakalayamadığımız, biz biryerlerde birşeylere dalmışken kafamızı kaldırıp bakamadığımız kadın. Valentine.

Kiewslowski'ye göre kardeşliğin simgesi. Juliette'in, Karol Karol'un göremediği yaşlı kadını gören kadın. Tanrının batan vapurda kurtardığı yedi insandan biri.

Kırmızı bir dünyada yaşayan genç manken Valentine'in yolu zamanın kırılmasıyla 30 yıl sonraki sevgilisiyle kesişir. Karısı tarafından aldatılmış yaşlı, yalnız yargıç. Daha doğrusu başka bir evrende, yaşlı yargıç geçmişte olması gereken sevgilisiyle karşılaşır. Birlikte zoru başarırlar; birbirlerini anlarlar, birbirlerini yargılamalarına rağmen. Valentine yargıcı kendi hayatına sokar ve yargıcın hayatına dokunur. Bu yargıç için bir lütuf mu yoksa lanet mi? Yargıca göre bu sadece tamamlanmak, sonlanmaktır.

Sinema tarihinin en kıymetli kadını Valentine, yargıcın hayatındaki görevini tamamlar ve vapura biner. Tanrının eli bu sefer sevgilisi tarafından aldatıldığı için vapura binip şehri terketmekte olan genç avukata dokunur. Vapur batır. Zaman tekrar kırılır. Valentine ve genç avukat batan vapurdan birlikte kurtarılırlar.

Sinemaya tek başına gidenlerin yanına oturduğu sevgilisidir beyazperdedeki 4 kadın, sabahın erken saatlerinde kalkması gereken insanın birlikte sabahladığı arkadaşıdır, hayatın sıradanlığında bunalanı dışarı çıkaran dostudur. Benim için de "neden"idir sinemanın.

Kaan BAŞAR 110090030